

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)
۲۷ دسمبر ۲۰۱۸

تداوم جنایات روسی در ادامه اشغالگری و آتش افروزی امریکائی

سراسر دهه هشتاد میلادی با جنگ مقاومت ملی مردم افغانستان در برابر تجاوز و استیلای سوسیال امپریالیسم اشغالگر روس مشخص می شود، دهه ای که هم تاریخ کشور ما و هم تاریخ جهان آن را به یاد خواهند داشت. در آستانه این دهه بود که سوسیال امپریالیسم اشغالگر روس پس از تمهیدات لازم سیاسی، اقتصادی، استخباراتی و سرانجام نظامی (کودتای نظامی ۷ ثور ۱۳۵۷ش) برای تجاوزش به کشور ما، در ششم جدی ۱۳۵۸شمسی در پی جهانکشائی به سوی جنوب، ارتش اشغالگر افسار گسیخته اش را به کشور ما گسیل داشته و سرزمین ما را اشغال و به مستعمره مقهور خود مبدل کرد.

یک دهه جنگ تجاوز کارانه همه ابعاد زیربنائی و روبنائی زندگی جمعی مردم افغانستان را زیر و رو کرد و تبعات زیانبار دیرپا و گسترده ای بر همه عرصه های حیات اجتماعی مردم ما به جا گذاشت. مشت نمونه خروار، گور های دسته جمعی از آزادیخواهان، انقلابیون، زحمتکشان و مردم بی دفاع؛ دو و نیم میلیون کشته؛ زندان، شکنجه و پولیگون؛ چند صد هزار انسان گمشده؛ روستا های ویران خالی از سکنه؛ پنج میلیون مهاجر به بیرون؛ هفت میلیون مهاجر داخلی (بی جا شدگان)؛ زیرساخت های اقتصادی، تعلیمی و صحتی ویران کشور؛ سرکوب خونین نیرو های پیشرو انقلابی، روشنفکران ملی گرا، آزادیخواه، دموکرات، و حتی افراد غیرسیاسی طبقات محروم جامعه؛ هزاران معلول جسمی و روانی؛ تخریب محیط زیست و... همه و همه؛ مواردیست که هر یکی بر عمق و گستردگی ابعاد جنایات بیکران سوسیال فاشیسم جنایت پیشه روس و جلادان خودفروخته و میهن فروش "خلقی - پرچی" و دستگاه های شکنجه و سرکوب "کی جی بی"، "اگسا"، "کام" و "خاد" خود گواهی می دهد؛ جنایاتی که پس از گذشت سه تا چهار دهه از ارتکاب آن، هنوز هم بدون مؤاخذه مانده و عاملان بیرونی و بومی آن هنوز هم این جا و آن جا از آن جنایات شان دفاع می کنند و با عملکرد مشابه به دیروز شان، آن جفا و خیانت پارینه را به حق خلق و کشور ما تا امروز نیز تداوم بخشیده اند.

اما به رغم این عنان گسیختگی و توحش هیولای متجاوز روسی و گرگان دهن دریده "پرچمی - خلقی"، سرانجام تقابل خونین دو اراده متضاد در میدان این جنگ نابرابر، به شکست و فروپاشی متجاوز روسی و نابودی مزدوران منفورش، به اثر مقاومت جانبازانه مردم سلحشور افغانستان، انجامید و ثبت تاریخ شد.

در پیامد شکست ستراتیژیک اشغالگران روسی در میدان جنگ افغانستان و فروپاشی ارکان امپراتوری آن در اوائل دهه نود میلادی متأثر از این شکست بزرگ، اوضاع جهانی و منطقه من جمله در کشور خود ما به گونه ای در غیاب سوسیال امپریالیسم تکامل یافت، که به نفع امپریالیست های مهاجم امریکا و ناتو و ارتجاع اسلامی بومی و منطقه تمام شد.

در آن وضعیت مطلوب پیش آمده جدید برای امپریالیست های متجاوز، امریکا و ناتو در پی یک تهاجم همه جانبه ایدئولوژیک، سیاسی، اقتصادی، نظامی و استخباراتی به سوی شرق و جنوب؛ پس از دو دهه تمهید همه جانبه (سرمایه گذاری در مقاومت رسمی) و جا به جا کردن دار و دسته اخوانی نوع جهادی و سپس طالبی در قدرت پوشالی و سرانجام با برچیدن اخیر الذکر؛ در هفتم اکتوبر سال ۲۰۰۱م با نمایاندن چهره عریان استعماری، کشور ما را به شیوه کهن استعماری اشغال و در طلیعه قرن بیست و یکم به مستعمره خود بدل ساخته و نظام پوشالی خودساخته شان را بر خلق افغانستان تحمیل نمودند.

این تجاوز و اشغالگری عریان نظامی امپریالیست های توسعه طلب و اشغالگر امریکا و ناتو نیز همانند تجاوز روس به کشور ما، مزید بر مستعمره شدن مجدد کشور ما و سلب استقلال و حاکمیت ملی مردم؛ به ویرانی مجدد کشور، غارت داشته های مادی و معنوی، تقویت ارتجاع اسلامی و مصائب بی شمار مردم ستمدیده ما منجر شده است. این اشغال نظامی کشور عزیز ما توسط امپریالیست های متجاوز، تاراجگر و آدمکش امریکا و ناتو بیش از ۱۷ سال را با همه تبعات دیرپای زیانبار و دردآور آن برای کشور و مردم تحت ستم ما پشت سر گذاشته و هنوز که هنوز است، پایانی برای این جنگ تحمیلی تجاوزکارانه و اشغالگرانه متصور نیست.

در مقابل، این تجاوز اهرمنی و اشغالگری بلاک امپریالیست های اشغالگر و قاتل امریکا و ناتو؛ توسط مردم افغانستان و نیرو های مترقی، آزادیخواه و میهن دوست آن بی پاسخ نمانده است. پس از ۱۷ سال و اندی اشغالگری و کشتار خلق ما، این اشغالگران و مزدوران دولت ضد ملی خودساخته شان؛ نفرت، اعتراض و خشم خلق در بند، ولی آزادیخواه کشور و نیرو های مبارز آن را کمائی کرده اند. طی این مدت اشغالگری و جنایت امپریالیسم و مزدوران خودفروخته اش، مردم افغانستان و عناصر و نیرو های انقلابی و میهنخواهش اشکال مختلف نفرت و انزجار عمومی مردم در برابر حضور اشغالگرانه و تجاوزکارانه امپریالیسم متجاوز و جنایات هولناک او و چاکران خودفروش و ستمگر آن را در اشکال متنوع مبارزاتی مثل تظاهرات و تجمعات اعتراضی، واکنش های مسلحانه و مجازات اشغالگران قلد، پخش شبنامه ها، تبلیغات سیاسی - فرهنگی، پخش و نشر کتب و جزوه ها، نشر جراید چاپی، راه اندازی وبسایت ها، حضور فعال در رسانه های اجتماعی، نشر اشعار میهنی و انقلابی، سخنرانی ها، فلم ها و ویدئو های افشاگرانه و روشنگرانه با قاطعیت و گستردگی تبارز و ادامه داند اند. در نتیجه این مبارزات بحق ضد استعماری - ضد ارتجاعی مردم و نیرو های مبارز کشور ما بوده که اشغالگران و رژیم مزدور شان مثل جزامی ها در تجرید و انزوی کامل به دور از خلق سلحشور ما قرار گرفته اند.

شایان یادآوری است که این اشکال مستقل تبارز اعتراض و تداوم مبارزه علیه اشغالگران و رژیم مزدور کابل در اشکال متنوع از موضع میهنی - مترقی، هیچ ربطی و نسبتی به جنگ ارتجاعی - استعماری مزدوران فاشیست طالب، ندارد.

اشغال نظامی افغانستان عزیز توسط امپریالیست های غدار امریکا و ناتو در شرایط پس از فروپاشی امپراتوری روس، در بعد جهانی و منطقه‌ئی، پیامد دیگری هم داشته است که تا همین امروز بر گستردگی آن افزوده می شود. در موقعیت فعلی با اوضاع سیاسی کنونی، افغانستان امروز بیشتر از گذشته با جغرافیای طبیعی و منابع سرشار طبیعی اش، اهمیت ستراتیژیک اقتصادی، سیاسی، نظامی و مواصلاتی کسب کرده است. پس از قد راست کردن در حال نقاقت دولت روسیه و عروج هیولای چینی در دهه اول قرن بیست و یکم، این دو دولت امپریالیستی با دول متحد شان در منطقه برای مهار تهاجم گسترده دول رقیب امریکا و ناتو و زمینگیر ساختن ارتش های دول اشغالگر در باتلاق جنگ تجاوزکارانه شان در افغانستان و جلوگیری از تحرکات آن در ورای مرز های کشور ما، این تجاوز و اشغالگری دول امپریالیستی غربی را با سازماندهی و حمایت همه جانبه مزدوران طالب، با اهداف جنگ رقابتی شان در پوشش نیابتی آن، گره زده و پاسخ گفتند.

این جنگ تحمیلی دو بلاک متشکل از دولت های متجاوز امپریالیستی در عین اشغال نظامی رسمی کشور ما توسط امریکا - ناتو و مستعمره بودن آن، با همه پیامد های مخرب آن از سال های ۲۰۰۱ م تا امروز ادامه داشته است. چنین می نماید که در این جنگ سراپا نابود کننده، تحمیلی و جنایتکارانه، همه طرف های نظامی و سرمایه گذار سیاسی و اقتصادی، به بن بستى برخوردند.

در یک سوی این جنگ استعماری و ظالمانه، امپریالیسم امریکا با متحدان ناتویی اش، در چنبره تضاد توسعه جوئی امپریالیستی با زمینگیر شدن ماشین جنگی پرخرجش، گیر کرده و طوری که پیداست، ابتکار عمل را از دست داده است. در سوی دیگر معادله دول روسیه، چین، پاکستان، ایران، ترکیه و برخی دول عربی به رغم سرمایه گذاری هنگفت سیاسی، نظامی، اقتصادی، استخباراتی، فرهنگی و دیپلماتیک؛ نیز طی گذشت قریب به دو دهه به مانع بزرگ و رقبای نیرومندی در جغرافیا و بازار سرمایه گذاری مالی - سیاسی و چهارراه تجارت زمینی (افغانستان) برخوردند.

این روز ها نغمه های صلح استعماری - ارتجاعی میان اشغالگران امریکائی با مزدوران طالب شان به گوش می رسد. همان گونه که جنگ طالبان با اشغالگران امریکائی، همگام با نیات عظمت طلبانه دول و قدرت های امپریالیستی، ارتجاعی (روسیه، چین پاکستان، ایران و...) در منطقه و افغانستان در هیأت جنگ رقابتی استعماری از موضع منافع استعماری - ارتجاعی عمدتاً بیرونی و مواضع ارتجاعی بخش کوچکی از نمایندگان بومی فئودالیسم حذف شده (طالبان)، در جریان بوده است، صلح طالبان نیز در واقع، صلح میان دو بلاک رو در روی رقیب است و از منظر منافع آزمندانۀ این دول و فاکتور های بیرونی مفهوم می یابد. هیچ صلحی در ورای منافع و تحرکات این فاکتور های متضاد، محتمل نیست. منظور ما در این جا از صلح، صلح مطلوب و مورد نیاز توده های سرکوب شده خلق افغانستان نیست.

اگر صلحی هر چند شکنند میان امریکا - نه دولت مزدور کابل - و دار و دسته اجیر طالبان متصور هم باشد، نمی تواند بیرون از دائره روابط - تضاد و تبانی - این عوامل عمدتاً بیرونی مؤثر در جنگ اشغالگرانه و رقابت جاری در کشور جنگ زده، ویران و غارت شده ما، مطرح باشد.

صلح از منظر این منافع، نه تنها به سلطه همه جانبه، گسترده و متنوع استعماری و ارتجاعی نیرو های اشغالگر، متجاوز و مداخله گر در کشور ما پایان نداده و کماکان کشور و توده های مردم ما زیر ستم گسترده امپریالیسم، دول متجاوز و توسعه طلب مرتجع همجوار و منطقه باقی خواهند ماند .

مزید بر این فاکتور ستم و تجاوز بیرونی، از بعد داخلی توحید و انسجام دارو دسته مرتجع و مزدور اخوانی، طالبی، داعشی و... در هر نوع حاکمیت دست نشانده ای، به تشدید ستم و استثمار طبقاتی و جنسیتی بر خلق زحمتکش در عرصه های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، آموزشی، حقوق مدنی و بر زنان و دختران و فعالان سیاسی و روشنفکران کشور، به سرکوب آزادیخواهان، غارت بیشتر منابع توأم با تخریب فزاینده محیط زیست، تقویت مزید ارتجاع سیاسی - فرهنگی، تشدید استبداد سیاسی - مذهبی و ایجاد فضای اختناق و سرکوب در کشور تحت ستم ما، منجر خواهد شد.

هر نوع صلح تحمیلی به دور از منافع ملی و اجتماعی، آمال و علایق قاطبه توده های نیازمند در متن تضاد منافع فاکتور های ناهمگون بیرونی در کشوری تحت ستم و اجحاف مضاعف، صلحی خیلی ها شکنند خواهد بود که صرف در چهار چوب تبنای این فاکتور ها معنی دار می شود. تبنای و اجماع نظر این قدرت ها هم در مقایسه با تضاد شان، چنان چه مشاهده شده است، موقتی، مشروط و ناپایدار است.

اعلام خروج نیرو های اشغالگر و متجاوز امریکائی از افغانستان و سوریه نیز در چهارچوب این تبنای و بده و بستان منطقه ئی میان امریکا و دول منطقه، معنی می دهد و امتیازی است قسمی به دولت های مؤثر بر تعاملات منطقه در راستای رسیدن به گونه ای تبنای در افغانستان و سوریه. این اعلام خروج سربازان اشغالگر از دو کشور، نه به معنای صلح خواهی و نیات حسنه زمامدار دچار جنون جنگی دولت امپریالیستی و هژمونیک امریکا در قصر سفید است، و نباید چنین تعبیر شود.

اعلام خروج ۷۰۰۰ سرباز و جاسوس متجاوز و اشغالگر از کشور ما در حالی صورت می گیرد که بدنه اصلی ماشین جنگی و قدرت آتش ارتش اشغالگر، سرکوبگر و قاتل امریکا به تعداد ۷۰۰۰ سرباز مجهز دیگر در هفت پایگاه نظامی امریکا در کشور ما باقی می ماند. این یعنی ادامه اشغال، جنگ، سرکوب و غارت و تداوم حالت مستعمراتی کشور نیاکان ما.

در هر صورت، صلح پایدار مورد نیاز مردم افغانستان متأثر از جنگ تحمیلی، تباهی و انارشی مستولی چهل ساله؛ صلح پایداری است که پایه ها و ستون های استوار آن را رهائی ملی و حاکمیت اجتماعی، رفاه، ثبات و آرامش توده های مظلوم، سرکوب شده و زحمتکش خلق از بند رسته در افغانستان فردای عاری از استعمار و ارتجاع، می سازد. تحقق چنین صلحی، رسالت نیرو های صلحدوست و آزادی دوست انقلابی، ملی و دموکرات و وجبیه قاطبه خلق آگاه و متحد افغانستان است تا شرایط آن را مساعد و پایه های آن را اعمار کنند.

- یاد کلیه جانبازان و قربانیان ستم و جنایات سوسیال امپریالیسم، امپریالیسم و ارتجاع گرامی باد!

- نه به صلح استعماری - ارتجاعی! آری به صلح پایدار در افغانستان آزاد، دموکراتیک و پیشرو!

- مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

- یا مرگ یا آزادی!

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

۰۶ جدی ۱۳۹۷ش/ ۲۷ دسمبر ۲۰۱۸م